

Predikatie over Matthéüs 3 vers 9 t/m 12
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
HHK Nieuw Beijerland – 25 augustus 2013

Votum.

Zingen Psalm 45 : 2.

Lezing van de Heilige Wet des HEEREN.

Schriftlezing Matthéüs 3

1 En in die dagen kwam Johannes de Doper, predikende in de woestijn van Judéa,

2 En zeggende: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

3 Want deze is het van denwelken gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht.

4 En dezelve Johannes had zijn kleding van kemelshaar en een lederen gordel om zijn lendenen; en zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honig.

5 Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judéa en het gehele land rondom de Jordaan;

6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden.

7 Hij dan, ziende velen van de farizeeën en sadduceeën tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?

8 Brengt dan vruchten voort der bekering waardig.

9 En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader. Want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.

10 En ook is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.

11 Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen;

12 Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden.

13 Toen kwam Jezus van Galiléa naar de Jordaan tot Johannes, om van hem gedoopt te worden.

14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?

15 Maar Jezus antwoordende zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af.
16 En Jezus gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water. En zie, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen gelijk een duif, en op Hem komen.
17 En zie, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb.

Gebed.

Zingen Psalm 98 : 1 en 4.

Gemeente, Matthéüs 3 vers 9 t/m 12, daar luidt onze tekst:

9 En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader. Want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.

10 En ook is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.

11 Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen;

12 Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden.

Om met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest naar aanleiding van deze woorden stil te staan bij drie gedachten.

1e. De bijl aan de wortel.

2e. De doop met de Heilige Geest en met vuur.

3e. De wan in Zijn hand.

Gemeente, de evangelieschrijver Matthéüs wijst al in het 1e vers van dit hoofdstuk aan, dat de Heere het is Die de loop van alle dingen bepaalt, dat God alle dingen werkt naar Zijn Eigen vrije wil en welbehagen. In die dagen, staat er. Dat betekent dit: bij de Hemel vandaan het ogenblik is aangebroken dat de Heere Zichzelf zal openbaren, dat Hij in zal treden in de verloren levens van mensenkinderen. Dat Hij zal intreden in de verloren levens van Zijn Eigen bondsvolk. Zij die de Naam van God zo goed kenden. Zij die het Woord van God wellicht van buiten wisten. Zij die besneden waren ten achtste dagen. Zij die zo menigmaal waren opgegaan

naar de tempel, op de plaats van de verzoening waren geweest en de vrijspraak en de zegen uit de mond van de hogepriester te horen hadden gekregen. In die dagen behaagt het God om tot Zijn Eigen bondsvolk toe te treden. En hier, hier ligt dan ook het begin dat de Heere zal doorstoten en doorbreken over het ruime wereldrond, ook de heidenvolken bij dat Woord van Hem en bij die dienst van Hem zal gaan betrekken. Het is vanwege het vrije welbehagen van God dat tot op de dag van vandaag hier in dat wegstikkend en stervend Nederland dat levende Woord van God er nog is. Het is maar niet zo dat u en ik onder de bediening van dat Woord verkeren. Het is geen vrijblijvende zaak van: “Ach, zie maar wat je er mee doet”. Maar de noodzaak van geloof en bekering wenst de Heere Zelf, ook in deze dag, na aan het hart van een ieder van ons te leggen, opdat er geen mens vrijuit zal gaan en geen mens ongewaarschuwd de eeuwigheid tegemoet zal reizen. Dat geen mens ooit zal kunnen zeggen: “Ik heb het niet geweten”. Weet u wat u en ik weten uit het Woord van God? Dat de Heere niet wil dat enigen verloren gaan, maar dat ze allen tot bekering, tot kennis der waarheid en tot kennis van de zaligheid komen. Daarom is het de Goddelijke verkiezing, zegt Calvijn, dat u onder de bediening van het Woord bent gehaald. Dat is helemaal geen eigen keus van u. Dat dacht u misschien wel, omdat u altijd voor de waarheid hebt gestreden en omdat u graag de zuivere bediening van het Woord wilt horen, en omdat u wellicht een heel vroom leven leidt. Wie zal het zeggen! Maar dat is geen keus van u. Dat is een keus van de almachtige God. Dat is een zware verantwoordelijkheid, die op ons allen rust. Want de Heere zegt: “De weg geweten en de weg niet bewandeld, die zullen met vele slagen worden geslagen”. Het is nog even en dan breekt het finale eindoordeel los. Het is nog even en die oordelen, ja die volle schalen van de Goddelijke toorn worden tot op de laatste druppel toe over ons uitgestort. Nog even en de krachtige waterval van het oordeel Gods zal u en mij wegspoelen. Dat gold toen, en dat geldt nu nog steeds.

In die dagen kwam Johannes de Doper, predikende in de woestijn van Judea. Waarom predikt die man nu in de woestijn van Judea? Om u en mij en al zijn hoorders aan te wijzen, wat wij in onze zondeval van de wereld hebben gemaakt. Het was een heerlijke hof. Het was een Paradijs, vol van vruchten, vol van alles wat juichte tot de eer van God. En nu, een woestijn, een kaalslag, een huilende wildernis. En de Heere zegt: “Ook uit u, net als uit die woestijn, ook uit u geen vrucht meer in eeuwigheid”. Die woestijn van buiten, is dat een prediking van de woestijn van binnen bij u? Heeft dat u iets te zeggen? Bent u naar de kerk toe gekomen met tassen vol met

tegenvallers? Bent u naar deze plaats toe gekomen als een mens die maar niet op wil knappen, als een onmogelijk mens? Moet u bij uzelf bekennen: “Als het om iets van mij zou moeten, dan zal de Heere mij nooit genadig kunnen zijn”? Is er nog een mens...? Ja, dat is natuurlijk ook wel gevaarlijk vandaag de dag, dat weet ik wel. Maar is er nog een mens die naar de kerk toe gekomen is met deze verwachting, dat God tot u van oordeel zal spreken? En hebt u dat verdiend? Moet u het daar mee eens zijn? Moet u daar “amen” op zeggen? Of rekent u nog op genade? Bent u het nog waardig dat God u zou aanzien? Bent u nog een mens waarvan de Heere eigenlijk moet zeggen: “Gelukkig zijn die er ook nog”. Of zeg je: “Het is met mij erger gesteld dan met welk mensenkind op de wereld dan ook”. De apostel Paulus getuigt van zichzelf: “Ik ben de grootste van alle zondaren”. Dat had hij zichzelf niet bijgebracht. De Heere Jezus zegt op een andere plaats: “Vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemelen is”. Is dat u geopenbaard? Weet u wie u bent? Ja, tot op de bodem niet. Dat gaat niet. Maar weet u wie u bent? Is er iets van open gegaan? En zeg je nu van jezelf: “Wat moet ik er nog van zeggen? Er is geen goed van te zeggen”. Nou, dat sluit precies aan bij de prediking van de Doper in de woestijn van Judea, zeggende: “Bekeert u”. Had u nog meer woorden willen horen? Dat zegt toch alles! Of niet? “Bekeert u”. Dat betekent dit: uw leven gaat de verkeerde kant op. Uw ogen zoeken het verkeerde. Uw handen grijpen naar het verkeerde. Uw voeten lopen naar het verkeerde. Uw hele hart gaat uit naar het verkeerde. U bent op weg bij God vandaan, totdat daar een eeuwige scheiding zal vallen tussen God en uw ziel. Bekeert u, zegt de Doper. Dat betekent, het is mis met u. Het gaat vreselijk fout. Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Als je dat simplistisch leest, dan zou je zeggen: ja, het oordeel van het Koninkrijk der hemelen is er zowat. Nu is het dan nog tijd om mij te bekeren. Dan zoudt ge een reden leggen in uzelf. Dan zou u zoekende zijn om aan het oordeel van God te ontgaan. Nee, dat heeft de Doper niet bedoeld in de eerste plaats. Als er staat: “Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”, dan zegt de Doper dit: “De mogelijkheid tot bekering is nabij gekomen”. Bekeert u, dat is geen oproep die in de onmogelijkheid zal stranden, maar dat is een oproep die zijn mogelijkheid vindt in het vrije welbehagen van de eeuwige God. Voordat dat finale eindoordeel losbreekt, behaagt het God om met zijn Evangeliewoord, met Zijn evangelische Persoon van de Heere Jezus Christus u tegemoet te treden. Voordat de Heere u zal straffen om wie u bent, wordt u getoond dat er bij de Heere veel vergeving, veel verlossing, veel vrij-

spraak is. Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Ik ben de heraut van de grote Koning, zegt de Doper. En Hij staat te komen. Hij trekt een recht spoor over de wereld, door de wereldgeschiedenis en door de levensgeschiedenis van mensenkinderen, die op Zijn leerschool worden gehaald.

Bekeert u. Of bent u al bekeerd? Hebt u het al in uw zak, in uw broekzak? Is het met u klaar? Of moet u bij dag aan dag getuigen: "Ik word eigenlijk hoe langer hoe onbekeerder. Het gaat met mijn bestaan alleen maar bergafwaarts". Nou ja, in de diepte groeit ook de mirteboom.

Deze is het van Dewelke gesproken is door de profeet Jesaja. Dit heeft God beloofd, dat Hij het doen zal, dat Hij om redenen uit Zichzelf nog eenmaal de mensheid tegemoet zou treden. De stem des roepende in de woestijn: "Bereid de weg des Heeren, maak Zijn paden recht". Doe uw zonden weg, laat af van uw zondige bestaan. Waarom vindt gij daar toch het leven en uw vreugde in? Waarom kunt u daarin opgaan en al uw kostbare levenstijd aan besteden, zonder ooit tot de waarheid te komen? Dat het daarover loopt, dat ik mijn ziel als een buit uitdraag onder die naderende oordelen van God. En dat niet alleen, maar daar bovenuit stijgt dit grote doel, dat ik in mijn leven, aan deze kant van het graf en straks voor eeuwig, zal leren God de Heere de eer te geven.

Dat volk wist dat het een profeet was, want hij droeg een mantel van kemelshaar en een lederen gordel om zijn lendenen, en zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honing. Hij leek, als je hem zo bekeek, hij leek precies op Elia. En dat uiterlijk van Johannes de Doper kwam ook overeen met het innerlijk van Elia. Met geesteskracht, met vuur heeft hij dat Woord van de levende God zo na aan het hart van zijn hoorders gelegd. Hij heeft de ernst van de eeuwigheid, de ernst van het over de tijd heen zien in dat eeuwige oordeel van God, dat heeft hij de mensen voorgehouden. En dat heeft doel getroffen. Dat is aangekomen. Want toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea en het gehele land rondom de Jordaan. Daar kwamen ze uit hun prachtige leven vandaan, uit hun heerlijk godsdienstig bestaan, waar ze zo kostelijk in d'r oorstoel achterover konden hangen. Daar komen ze de woestijn in, de kaalslag in. En die woestijn predikte hen inderdaad wie ze waren. Want ze werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden.

Wat hebben die mensen gezegd? Die hebben gezegd: "Bij ons is het niet". Die hebben gezegd: "Wij hebben het verbond van God stout overtreden". Ze hebben gezegd: "Wij hebben de Heere van Zijn eer beroofd, hebben Hem in het aangezicht geslagen. Mijn zonden, hebben ze gezegd, hebben Hem getergd. en mijn bestaan

is een bestaan van een ijzeren nekzenuw. Ik knak, ik breek maar niet". Belijdende hun zonden. Dat kwamen ze doen onder de bediening van het Woord. Ze kwamen tot de prediking van de Doper, en ze gingen er niet zitten dat ze zeiden: "Nu horen we toch een woord van genade en van hoop. Nu kunnen we weer getroost naar huis, naar ons gezapige, gezellige leventje terug". Nee, ze beleden hun zonden. Dat waren slechte mensen, die daar bij de Jordaan kwamen.

Zijn er nog slechte mensen in de kerk vanmorgen? Je kunt niet te slecht wezen voor genade. Je kunt wel te goed wezen voor genade. Dat kan wel. Te slecht niet. O nee. Eigenlijk is het zo: hoe slechter, hoe beter. Hoe slechter u uzelve weet, hoe dichterbij die prediking van de Doper komt: "Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen". Weet u wat dat ook wil zeggen? Dat wil ook zeggen, tot mensenkinderen die in de nacht van hun bestaan terecht gekomen zijn: "De oplossing staat voor de deur". Je zult je zonden maar belijden. Je zult maar zwarte wolken van Goddelijk oordeel boven je zien. Je zult maar naar een zwarte aarde staan te turen. Je zult maar in de storm, in de golfslag van de Goddelijke, heilige woede terecht gekomen zijn. Je zult maar in die stand ingeleid zijn dat de duivel je aan alle kanten aanklaagt en beschuldigt. Dat je geweten hem gelijk moet geven. Je zult maar afgebroken worden tot op het bot en niets meer overhouden. Je zult maar zo ver gekomen zijn. Dan kan u wel gepredikt worden van Jezus. Dan kan u wel gepredikt worden dat Hij in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken. Maar u ziet Hem niet. U weet niet waar u heen moet kijken. De nacht blijft de nacht. Waar moet de oplossing dan vandaan komen?! U zegt: "Het kan alleen als God het doet, want anders is het voor eeuwig verloren". Nou, dat is zo'n slechte plek nog niet, als u een mens geworden bent die afhangt van de Goddelijke daad in uw leven. Want er is hoop voor hopelozen. Want wie eindelijk niet meer aan het werk kan, omdat zijn werken verloren zijn gegaan en zonden bleken te wezen voor God, die is eindelijk uit het middelpunt weg, en dan heeft de Heere de ruimte om Zijn werk te gaan doen.

Belijdende hun zonden. Er was een godsdienst in die dagen, dat werd bang. Dat zag dat hele volk uitgaan tot de Doper. En die godsdienst was bang dat ze zo zachtjes aan de greep op het volk zouden kwijtraken. Wat deed die godsdienst? Die zeiden: "Wij gaan ook en wij laten ons ook dopen. Dan zijn wij weer één met het volk. Dan zullen wij het volk weer op onze hand hebben. Dan zullen ze ons weer blijven gehoorzamen. Zij zullen ons verachten als we

tegen die Doper op zullen staan. Maar ze zullen ons wel eren als we met die Doper mee zullen gaan”.

Zie hier hoe de Doper de geest en de kracht van Elia bezat. Dat is de werking van Gods Heilige Geest, Die separeert, die scheiding openbaar maakt. Wat voor ons menselijk oog verborgen is, dat is voor het Goddelijk oog openbaar. Hij dan ziende velen van de Farizeeën en Saduceeën tot Zijn doop komen, sprak tot hen: “Gij adderengebroedsels”. Tjoh, wat zagen ze er vroom uit als je ze zo zou bekijken. Wat zagen ze er vroom uit, en wat leken ze het te menen. Maar de Doper zegt: “Gij adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van de toekomstige toorn?” Hij zegt: “Wat komt u hier doen? U bent wel naar de woestijn gekomen. U bent wel naar de prediking gekomen “Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”, daar bent u wel naar toe gekomen, maar u hebt bij u uw vruchtbare bestaan. U hebt meegebracht de vruchten van uw eigengerechtigheid, uw eigen vrome, opgepoetste en opgepronkte leven. Er is in uw bestaan helemaal geen ruimte voor het werk van de levende God. Heel uw bestaan hindert de Heere om aan u Zijn Woord, Zijn verzoening waar te kunnen maken. Gij adderengebroedsels”. Nee, het is naar de mens geen vriendelijk woord. Het is een vlijmscherp woord. Het heeft ze openbaar gemaakt voor henzelf, maar ook voor al degenen die daar aan de oever van de Jordaan stonden. Het heeft ze openbaar gemaakt wie ze zijn.

En u? Bent u weleens een keer onder de bediening van het Woord addergebroedsel gebleken? Een adder is een slang. Wie heeft Eva verleid? De duivel! Die in de slang, in de gedaante van de slang tot haar kwam. En ze is meegesleept in de val van zonde en dood. En de Heere Jezus zegt tegen het Joodse volk, tegen de leidslieden van dat volk, dat ze uit de vader der leugenaren zijn. Dat ze het zaad zijn van satan. Adderengebroedsels. Het wijst ons precies aan hoe wij allemaal op de wereld gekomen zijn. Het wijst u als ouders precies aan wat voor kinderen u op de wereld hebt gezet. Wie zal een reine geven uit een onreine? Adderengebroedsels. Zaad van de duivel. Knechten, slaven van de vorst der duisternis. Adderengebroedsels. Dat blijkt wel in uw hele leven, zegt de Doper. Want heel uw leven... En van die Farizeeën en Saduceeën was dat natuurlijk een godsdienstig leven, van 's morgensvroeg tot 's avondslaat. Dat was een handhaven van de wet van God. Dat was een handhaven van allerlei eigen gemaakte wetten daar om heen. Heel uw leven is een leven van vijandschap, omdat u niemand anders op het oog hebt dan uzelf. Al die vruchten die u hebt meegebracht, daarmee zoekt u uzelf te eren en uzelf omhoog te

steken. Nee, de Doper zegt: “Brengt dan vruchten voort der bekering waardig. Brengt dat leven voort waarin de bekering of het Goddelijke werk in uw leven openbaar komt”. Weet u wat dat voor vruchten zijn? Dat zijn vruchten die daaruit voortkomen, dat je met heel je bestaan, met heel je hebben en houden aan de kant van God terecht komt, dat Hij geen kwaad meer kan doen, maar dat Hij alleen nog maar goed en rechtvaardig is. Dat zijn vruchten van liefde. Liefde tot God. Liefde tot het Wezen Gods. Liefde tot de deugden van God. Liefde tot de heiligheid en de gestrenge rechtvaardigheid van God. Een liefde tot dat, dat de Heere de zonden niet door de vingers kan zien. Want als de Heere de zonden maar zo voorbij zou zien, dan zou Hij ophouden een rechtvaardig en een waarachtig God te zijn.

Brengt dan vruchten voort der bekering waardig. Daar zit deze houding in, van een moordenaar die er niet meer uit komt en zichzelf aandient bij de rechtbank: “Mij moet je hebben. Ik heb straf verdiend”.

Brengt dan vruchten voort der bekering waardig. Wordt die vrucht in uw leven gevonden? De vrucht der bekering. Meent niet bij uzelve te zeggen: “Wij hebben Abraham tot een vader”. Zoek niet langer naar een grond in uw eigen bestaan. Tuur niet rond in uw leven naar wat goeds, wat u nog naar voren kunt brengen voor het aangezicht van God. Wat zou u dat helpen in het rechtvaardige oordeel, dat u Abrahams zaad bent? Het zal de straf op uw zonden alleen maar verzwaren. Het maakt u alleen maar meer schuldig. Ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. Hij heeft u helemaal niet nodig. Nee, hier schittert opnieuw het vrije van het welbehagen van God. Hier schittert opnieuw het soevereine van het Goddelijke werk.

Hij maakt ze openbaar in de prediking van het Woord, die Doper. Daar vlakbij de Jordaan, waar een volk stond wat gedoopt geworden was. Belijdende hun zonden.

Waarom waren ze gedoopt? Was het nu goed met die mensen? Was het nu voor mekaar? Konden ze nu getroost naar huis? Nee, helemaal niet zelfs. Wat wilde die doop met dat water uit de Jordaan dat volk leren? Wel dit, die doop, die uiterlijke afwassing met het water wees heen naar de wassing van de ziel, die niet gemist kan worden, wil het wel met u zijn op weg en reis naar de eeuwigheid.

Bekeert u, begon de Doper te zeggen, voordat het finale oordeel losbarst. Ook is alrede de bijl aan de wortel der bomen gelegd. Het is zo dichtbij. Ook voor u en ook voor mij? Zo dichtbij, hoe jong of hoe oud we ook zijn. Daar staan we dan op de rand van het geopende graf. En nog een paar ogenblikken, dat het God behaagt

onze levenstijd op te rekken. Nog een paar ogenblikken. Maar het leven wordt snel afgesneden.

Wat is dat voor een bijl? Dat is de bijl van de Goddelijke gerechtigheid. Wat zal die bijl doen? Die zal die onnutte boom met wortel en tak uitroeien. Alles, maar dan ook alles moet verdwijnen en in het vuur verbranden. Treffend dat de Doper het beeld van een boom gebruikt. Van onze levens, die worden vergeleken bij een boom die aan alle kanten verzorgd en omringd wordt door de Landman. Waarom verzorgt de Landman die boom eigenlijk? Opdat Hij vruchten van die boom zal ontvangen. Waar is het oog van die Landman op gericht? Op de wortel? Op de stam? Op de bladeren? Op de takken? Nee, Zijn oog tuurt of Hij vruchten vindt, of Hij het begin van een vrucht ontdekt. En het oog van God gaat over de wereld. En Hij zoekt in ons aller leven. Hij zoekt in onze levensboom naar vruchten. Hem ter ere. Zijn oog tuurt heel precies, heel secuur, of er wat gevonden wordt wat de toets van Zijn Goddelijke gerechtigheid kan doorstaan. En weet wat in uw en mijn leven openbaar komt? De Heere zegt: "Houw hem uit en werp hem in het vuur".

Weet u wat het betekent dat u en ik er nog zijn? Dat er zelfs onder ons zijn die grijze haren hebben. Weet u wat dat betekent? De genadetijd is gekocht met het bloed van Christus. Weet u wat Christus zegt tot Zijn Vader? Laat hem ook nog dit jaar alstUblieft. Laat hem ook nog dit jaar, om te zien of de vrucht er gevonden wordt.

Ons hele bestaan is een dadelijke vijandschap, een dadelijke terging van God. De Heere houdt Zijn toorn nog in. In de profetieën van Jesaja staat geschreven: "Gij hebt Mij vermoeid met uw zonden". Het kost de Heere moeite, om het zo menselijk uit te drukken, om de uitgieting van Zijn toorn nog in te houden. Zie hier, wij zijn allemaal een wonder van de Goddelijke goedertierenheid en barmhartigheid. Maar uitstel is geen afstel. Nee, de bijl is alrede aan de wortel der bomen gelegd. Alle boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Daar is geen andere bestemming voor mogelijk dan het eeuwige vuur, die vreselijke vlam die in eeuwigheid niet zal op houden. Wat een prediking! Wat een prediking! Dat is een prediking, die gaat nu lijnrecht in tegen ons vlees en bloed. Dat is een prediking, of we nu een wit pak dragen of een zwart pak dragen, daar zijn wij vijanden van. Dat willen we niet. We willen horen van liefde. We willen horen van genade. Ja, de Heere spreekt ook van liefde en genade. Maar wel altijd in een rechte weg. En juist in deze prediking openbaart zich ook de liefde van de eeuwige God, dat Hij u en mij niet ongewaarschuwd voort

laat gaan, maar dat Hij u en mij nog tegen komt, opdat het, nu het nog kan, nog even, dat het nog anders, nog nieuw zal worden in uw leven.

Ik doop u wel met water, zegt de Doper, tot bekering. Maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen. Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen.

Wat is dat, de doop met de Heilige Geest en met vuur? Dat is dit, dat je dat Woord gaat bijvallen. Dat je dat Woord gaat toestemmen. En dat je met de Doper mee gaat getuigen wat hij van zichzelf zegt: "Ik ben niet waardig". Dan ben je waardeloos geworden in je eigen oog voor God.

Die zal u met de Heilige Geest dopen. Die Heilige Geest drukt je door de knieën. Die legt je met je neus in het stof van de vernedering neer. Die Heilige Geest bepaalt je bij dat Goddelijk recht. De Heilige Geest stelt je de boeken vol van schuld voor ogen. En de Heilige Geest richt al je aandacht op God, de Heere Die tot je spreekt: "Betaal gij Mij wat je schuldig zijt, tot de laatste penning toe". Die Heilige Geest laat je zo ver komen dat je totaal bankroet bent aan eigen kant. Dat de Heere recht op je heeft, en dat je ontrouw, ongelovig, onjuist geweest bent, dat je aan alle kanten schuldig staat aan die heilige wet van God.

Ik ben niet waardig. Weet je wat de Doper daar ook in zegt? Hij komt na mij. Ik ben Zijn heraut. Het gaat om Hem, niet om mij, zegt de Doper. Hij komt na mij. Wat een wonder dat Hij komt tot onwaardigen. Dat wonder kon de Doper niet klein krijgen hoor. En een ieder die onwaardig in de kerk zit vanmorgen, kan dat ook niet klein krijgen. Die zegt: "Dat bestaat niet". Nee, uit onze wiskundige berekeningen kan dat ook nooit. Maar weer het vrije van het welbehagen van de eeuwige God. Hij neemt redenen uit Zichzelf.

Die na mij komt. Hij komt er aan. Ofwel, de verlossing is nabij. Wie komt er eigenlijk? Wel, Hij zal u met de Heilige Geest dopen. Dat betekent ook dit, Hij zal u daarbij bepalen dat God de Vader in Zijn barmhartigheid, in de stilte van de nooit begonnen eeuwigheid, raad heeft gehouden bij Zichzelf. Uit dat ganse menselijke geslacht, dat verloren ligt, een volk heeft verkoren tot de zaligheid. En dat Hij het is Die Zelf in de stilte van de nooit begonnen eeuwigheid heeft gevraagd: "Wie is er om voor dezen verzoening aan te brengen?" En Zijn Eigen lieve Schoonzoon bood Zichzelf aan: "Zie Ik kom, o God, om Uw wil te doen, om tot de laatste druppel toe al de gerechtigheid te vervullen. Zie Ik kom, o God, om dat volk daar op te halen in die duisternis en ze een vrijgeleide te schenken tot voor Uw aangezicht voor Uw troon. Ik kom, o God, om in de uiterste onzaligheid Mijzelf weg te schenken uit liefde, opdat dat volk de zaligheid

zou beërven en in die zaligheid tot in alle eeuwigheid toe niet anders zou wensen te weten dan dit: “Door U, door U alleen, om het eeuwige welbehagen”.

Ik doop u met water, maar Die na mij komt zal u dopen met de Heilige Geest. Die Heilige Geest leert dit in je leven, dat je temidden van je zondaarsbestaan en al je verlorenheid nooit tot rust en vrede zult komen zolang je bent buiten het verzoenend werk van de Heere Jezus Christus. De Heilige Geest zal je in je ongeluk leren dat je nog tot geluk moet komen aan de voet van Golgotha's kruis. De Heilige Geest zal je daarbij bepalen dat het nooit met God in het reine komt als het bloed der verzoening niet over je is uitgestort, als je inktzwarte bestaan, met al die zweren en etterbuilen niet is overkleed geworden met de mantel van Zijn Goddelijke gerechtigheid.

Die zal u met de Heilige Geest dopen. Maar ook dopen met vuur. Weet u waarom? Omdat er in uw en mijn leven plaats gemaakt moet worden voor Christus. U meent misschien dat u genoeg zondekennis hebt. U meent misschien dat u wel klaar bent voor genade. U meent misschien wel dat alle andere wegen zijn afgebroken en afgesneden. Maar ge hebt ten bloede toe nog niet tegengestaan. Het werk van de Heilige Geest is zuiverend, uitbrandend, alles moet aan de kant. Weet u, de heraut ging vooruit en zei: “Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”. En dat bekeren, dat plaats maken, dat opruimende, opschonende werk, dat is het werk van God de Heilige Geest. Weet u waar dat in uitkomt? Waar je eerst liefde had tot de zonde, daar krijg je een haat tegen de zonde. Waar je eerst liefde had tot de wereld, daar krijg je een haat tegen de wereld. Waar je eerst zoveel liefde had tot jezelf... Ik zal maken dat zij een walging van zichzelf krijgen. Waar het je eerst begonnen was om de zaligheid en om de hemel, en om maar niet naar de hel toe te hoeven, daar maakt de Heilige Geest het dat je de Goddelijke deugden zo lief krijgt.

Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen. Kent u die doop met de Heilige Geest en met vuur? Dan voel je terdege de bijl in de handen Gods, aan de wortel van je levensboom liggen. Dan komt er een haast in je bestaan. Haast u en spoedt u om uw levenswil. Dat is het derde nog. Maar laten we eerst samen zingen van Psalm 4 het 3^e vers.

*Dan zult gij recht naar 't outer treden,
En off'ren God een rein gemoed,
Het offer der gerechtigheden,
En 't zuiv're reukwerk der gebeden;*

*Betrouwt op Hem, want Hij is goed.
Waar velen twijfelmoedig vragen:
"Wie zal ons 't goede toch doen zien?"
Doe Gij, o HEER', na 't angstig klagen,
Ons 't lieflijk licht Uws aanschijns dagen,
En wil Uw rijke gunst ons biên.*

Hij Die te komen staat, zegt de Doper, draagt de wan in Zijn hand. Dat is de opgooischeep. Op de dorsvloer wordt dat gebruikt. Tarwe en kaf wordt er samen opgegooid. De wind van de Goddelijke gerechtigheid waait. De tarwe heeft gewicht en valt terug op haar plaats. Het kaf heeft geen gewicht en wordt meegevoerd door de wind.

Spurgeon zegt: "Zo ontstaan er twee hopen". Dat zal het eindoordeel wezen. Schapen en bokken worden vaneen gescheiden. Kaf en tarwe zal openbaar komen. Wat de kleur betreft, wat het uiterlijke betreft, het kan zo op elkaar lijken. Maar het grote verschil is dit: is er gewicht of niet? Is er neervallend gewicht? Dat is het schone aan dat tarwe.

Wat wil dat zeggen, neervallend gewicht? Wel, dat tarwe heeft bodem. Daar valt het op neer. In de tegenvallers die het met zichzelf opdoet. Maar ook in de vaste hoop op de Goddelijke genade. Er is bij de aanvang en bij de voortgang geen andere grond van zaligheid dan het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus. En alleen die is gelukzalig die gewicht in zijn bestaan heeft ontvangen. Het gewicht van het zaligmakende werk van Christus, en door dat Goddelijk werk in zijn bestaan, bij de voortduur neer mag vallen op die enige grond van eeuwig behoud.

Wiens wan in Zijn hand is. Hij hanteert die wan, opdat openbaar zal komen voor het oog van de Vader, voor het oog van de duivel, voor het oog van de gehele wereld wie er bij hoort en wie niet. U kunt het uzelf aanpraten. U kunt uzelf bedriegen voor de eeuwigheid. U kunt rustig gaan neerliggen op een of andere toegepaste belofte ofzo, die u zelf hebt aangenomen en aan uw boezem hebt gedrukt als uw grond van hoop en zaligheid. Maar hier wordt duidelijk aangewezen dat het u in dat finale oordeel van God niet baten zal, wat u zelf genomen hebt.

Nee, die tarwe heeft zijn gewicht gekregen, omdat er uit de wortel vandaan, uit de stengel vandaan, ja uit de grond vandaan levenssappen en levenskracht mocht worden opgezogen.

Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren. Besef dat wel. De kerk en de wereld is van Hem. De duivel zegt dat het anders is, en de hele wereld zegt: "Wij zijn hier als God". Maar

het is niet waar. Het is Zijn dorsvloer. Dus die hele wereld is in het Goddelijk oog niet anders dan een dorsvloer, waar tarwe en kaf vaneen gescheiden zal worden. Zijn tarwe zal Hij in Zijn schuur samen brengen, en het kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden. Hoe komt nu in de praktijk van het leven het neervallende gewicht van het tarwe openbaar? Wel zo, tarwe zegt: "Ik lijk wel erg veel op het kaf". Tarwe zegt: "Als ik zie op mijzelf, en als God mij aanziet in mijzelf, dan waai ik weg in de wind van de Goddelijke gerechtigheid. Dan kom ik terecht op die hoop die met eeuwig vuur verbrand zal moeten worden". Tarwe weet dat het kaf is.

Of laat ik een ander beeld gebruiken uit deze geschiedenis. U zegt: "Ik ben al zoveel jaar onder de bediening van het Woord geweest. De liefelijkheid van de Borg Immanuël is zo menigmaal aan mij voorgesteld. Zo menigmaal heeft het water des levens over mij heen gespoeld. Maar ik ben dezelfde gebleven. Ik lijk wel op die stenen in de Jordaan. Die stenen die altijd nat zijn van het water dat over ze heen gaat. Maar ze blijven koud en ze blijven hard en ze blijven dezelfde, en er komt nooit leven in. Ik ben zo'n steen", zegt u. En Hij Wiens wan in Zijn hand is, treedt tevoorschijn.

Dat moet met nadruk gelezen worden. Toen kwam Jezus. Waarom toen? Omdat het ogenblik was aangebroken dat de heraut zijn werk gedaan had. Omdat er in die levens plaats gemaakt was voor de bediening van Christus. Het is alles uit Christus. In Hem is de volheid. Maar in de ondervinding van het leven begint het niet met Christus hoor. Onthoudt dat wel. Het begint niet met Christus. Maar het begint met de wet. En de wet is de tuchtmeester tot Christus. Die in de wanhoop van zichzelf, zichzelf wegzettende als kaf, zichzelf wegwerpende als een steen in de Jordaan, openbaar moest komen voor het aangezicht van God.

Toen kwam Jezus van Galiléa naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt te worden. Hij de Reine, Die geen enkele zonde had om te belijden. Die met rust kon zeggen dat Hij vele vruchten van het ware leven had mee gebracht uit de gewesten van eeuwige vreugde vandaan. Hij Die nooit voor adderengebroedsel uitgemaakt zou kunnen worden. Hij maakt Zichzelf hier tot adderengebroedsel, om van hem gedoopt te worden. Hij maakt Zich hier onzer één, uitgenomen de zonde.

Johannes weigerde Hem zeer, in al zijn onwaardigheid. Mij is nodig om van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Ik heb U nodig. En de Heere Jezus zegt: "Precies, en omdat jij Mij nodig hebt, daarom moet Ik gedoopt worden". Want die onderdompeling in het water is niet een betekenis van een afwassing van Eigen zonde, o nee, maar heeft de betekenis dat Ik ingedompeld zal worden in Mijn

lijden en in Mijn sterven, om in die weg te verwerven dat met Mijn bloed doodschuldige zondaren gewassen en gereinigd zullen worden, om in alle eeuwigheid voor het aangezicht van God te mogen zijn.

Toen kwam Jezus. Jezus antwoordende en zeide tot hem: "Laat nu af, want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Dit is de weg, Johannes, wandel in dezelve". Toen liet hij van Hem af. Zijn wil verslonden in Gods wil. Hij wilde op geen andere wijze meer zalig worden, dan de weg die de Heere daartoe had verkozen. En dan in de weg die de Heere daartoe aan het banen was. Van eeuwigheid was die weg gereed, en nu wordt hij in de tijd openbaar gelegd, waartoe Hij gekomen is. Toen liet hij van Hem af. En Jezus gedoopt zijnde.

Zie daar, mensen, wat er nodig is om u en mij te kunnen verlossen van het eeuwige verderf. Dat God Zichzelf verlaagt om Mens te worden, en dat God Zichzelf overgeeft om in ons lijden en in ons sterven onder te gaan. Zie daar wat nodig is, dat Hij Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor velen.

Jezus gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water. Wat wil dat zeggen? Hij zal niet langer lijden en sterven dan nodig is. Maar Hij zal terstond opklimmen uit ons graf van zonde en ongerechtigheid. Als de betaling geschied is, dan zal Hij openbaar komen als de Levensvorst. Hij zal openbaar komen als de eeuwige God. Terstond opgeklommen uit het water.

En zie, de hemelen werden Hem geopend, en Hij zag de Geest Gods nederdalen gelijk een duif en op Hem komen. Van de Vader, door de werking van de Heilige Geest, bekwaamd om dat Borgtochtelijk werk uit te voeren. Bekwaamd en ook ingenomen. Totaal opgeborg in de wil des Vaders. Dat deed Hem uitzeggen in de hof: "Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede". Dat heeft Zijn hele leven getekend, tot aan het vloekhout der schande toe. Tot in het graf toe. Tot in de opstanding toe. Tot in de hemelvaart toe. Tot in het zitten aan des Vaders rechterhand toe. Want dit is de wil des Vaders, dat Hij op zou klimmen van deze vreselijke wereld en ingehaald zou worden, om aan 's Vaders rechterhand te zitten, om te bidden voor de Zijnen en Zijn Eigen offerande te wiegen voor het aangezicht van de Vader: "Ik heb ook voor deze verzoening aangebracht. Ik wil niet dat deze in het verderf nederdale". Wat een wonder voor die ijsskoude stenen in de Jordaan, dat Jezus onderging in dat water. Wat een wonder voor mensen die zichzelf als kaf moeten wegzetten, dat Hij, dat eeuwige Tarwegraan bij God vandaan, Zichzelf als kaf liet verbranden in de hitte van de

Goddelijke gramschap. Wat een wonder dat de Vader het met dat werk eens is.

En zie, een stem uit de hemelen, zeggende: "Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde". Zie hier, zegt de Vader, hoe Ik alles voor u over heb, o mensenkind, dat Ik Mijn liefste Kind, Die Ik aan Mijn hart koester, heb losgescheurd van Mijn hart, om in uw handen, in de handen der vijanden over te geven, opdat u Hem aan het kruishout zoudt nagelen, om uw vijandschap ten volle openbaar te laten komen. Dat is nu de weg waarin Ik u, o vijand, tot Mijn vriend, tot Mijn kind en tot Mijn erfgenaam zal maken.

In Dewelke Ik Mijn welbehagen heb. Wat is dat, dat welbehagen Gods? Dat Hij in liefde en ontferming op u neer ziet en u voor de eeuwige nacht niet over heeft. Dat is het welbehagen Gods, dat Hij ze trekt uit de duister tot Zijn wonderbaar licht. Dat is het welbehagen van God, dat Hij ze zaligt in Christus alleen. In Hem heb Ik Mijn welbehagen. Wat betekent dat dan? Wel, Hij heeft alleen in die mens een welbehagen die in Hem is, die in Hem ligt opgeborgen, in Zijn lijden en sterven is opgesloten om er in eeuwigheid niet meer uit te vallen.

Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Zo begon de Doper zijn prediking. En zie, kan het nog dichterbij komen? Nee toch! Zie hoe nabij het Koninkrijk is gekomen. In het gewaad van Zijn Woord is ook in deze morgen die gezegende Heere Jezus Christus voor u getreden. Geen andere weg dan door Hem, tot het eeuwige behoud. Hij Die het zegt tot mensenkinderen die zichzelf als kaf moeten wegwerpen: "Ik ben het Brood des levens". Zij die zichzelf weten als een onbeweeglijke steen op de oever van de Jordaan te wezen, Hij zegt: "Ik ben het Water des levens. Drinkt van dat Water om niet. Een iegelijk die uit die Bron, uit Mijn volbrachte werk, drinken mag, die zal niet meer dorsten in der eeuwigheid".

Bekeert u. Het blijft ook na ontvangen genade zo nodig om dat tot u te spreken. Waarom? Ge raakt in het duister als u Jezus uit het oog verliest. Dan zijt ge gelukkig. Natuurlijk, die zijn er hier, die daarvan getuigen kunnen. Of niet? Hoe heerlijk, hoe vol rust, hoe vol blijdschap als u Hem in het oog hebt. Hem Die tot uw ziel spreekt: "Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven". Als u Hem maar ziet, dan bent u gelukkig. Of niet? Dat zijn uw beste uren in heel uw bestaan, als daar die nauwe eenheid, die verbondenheid met God in Christus beleefd mocht worden. Wat een zaligheid. Of niet? Dat je daar in al je verlorenheid het oog mocht slaan op Hem, door de werking van de Heilige Geest, en de stem des Vaders hoorde: "Ik heb ook in u Mijn welbehagen, want Ik heb

uw zonden achter Mij geworpen in een zee van eeuwige vergetelheid, om er nooit meer aan terug te denken. Ik heb u begiftigd met dat neervallende gewicht. Ik heb bij u in uw bestaan gewicht in de schaal gelegd, dat u elke keer opnieuw u uitlevert aan Mij en in Christus alleen het leven vindt, het leven ontvangt en het leven hebt". Die niet leeft uit de kruisverdiensten van Immanuël, is de ongelukkigste van al de mensenkinderen, al is hij een Farizeeër of een Saduceeër.

Maar die leeft uit Zijn volbrachte werk, ja, die zal wel nagekeken worden door de godsdienst en door de wereld. Die zal wel weggezet worden, aan de marge van de samenleving terecht komen. Maar die heeft alles. Die heeft alles. Die is eeuwig gelukkig. Die wordt door de tijd heen geholpen. En straks als het oordeel losbreekt, dan moet de wet zwijgen en dan moet de duivel zwijgen, dan zal de Heere niet meer van oordeel spreken, omdat Jezus Christus Zelf tussentreedt en zegt: "Ook voor deze, Vader, ook voor deze". En tot zulken, die er nu het minst op konden rekenen, wordt gezegd: "Komt in, gij gezegenden Mijns Vaders en beërft het Koninkrijk dat voor u is weggelegd van voor de grondlegging der wereld". Wat wil je dan nog anders doen dan alleen dit: "Ik roem in God en ik prijs het onfeilbaar Woord, ik heb het zelf uit Zijn mond gehoord".

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 85 : 4.

Zegenbede.